

Школа – то серце села, яке б'ється в єдиному ритмі з часом. Перегорнувши сторінки історії розвитку освіти в Калайдинцях, як на кіноплівці, можна побачити життя села протягом сотні років.

У 1860 році в сані священника церкви Андрія Первозданного в Калайдинці прийшов Микола Васильович Бельговський, який за власні кошти з 1861 по 1865 рік проводив навчання сільських дітей. З документів Центрального державного історичного архіву України м.Києва стало відомо, що у 1872 році в Калайдинцях існувала церковно-приходська школа на утримання якої виділялося 100 карбованців. Це була звичайна глинобитна хата. Учні трьох класів розміщувалися у двох кімнатах, у яких навчання проводила одна вчителька. Протягом кількох останніх років існування церковно-приходської школи вчителькою працювала донька священника Свириденко (Бельговська) Катерина Миколаївна. Заняття розпочиналися 1 вересня і закінчувалися в травні. Оскільки ж більшість дітей постійно допомагали вдома батькам по господарству, то й класи наповнювалися з настанням зими. Вступали до школи з 8 років. Навчання не було обов'язковим. Багато селян не могли віддати дітей до школи, бо не мали змоги купити їм одяг і взуття. Більшість учнів, що бажали вчитися, приходили до школи в недоношених батькових чи материних чоботях, піджаках з плечах дорослих. Книги і зошити носили в полотняних торбинках. Підручники переходили від одного учня до іншого до того часу, доки там можна було розібрати літери. Не маючи змоги купити зошити, учні писали на грифельних дощечках. Чорнило виготовляли з бузини чи сажі. Навчали арифметику, граматику, читання. Велика увага у школі приділялася вивченню церковнослов'янської мови та закону Божого. Закон божий викладав священник. Навчання проводилося російською мовою. Хоча сім'ї в селі були багатодітні, та до першого приходило 26-23 учні (решта не навчалися), а закінчували тільки третій клас не більше 10-12 учнів (майже половина дітей залишала школу через відсутність умов для навчання). У 1910 році в селі земство розпочало будівництво школи, яке тривало до 1912 року. У земській школі було чотири класи. Окрім традиційних предметів, давалися початкові відомості з природознавства, історії, географії. Перший випуск четвертого класу було здійснено у 1913 році. Іспити склало 5 осіб. До 4 класу взяли учнів, які закінчили три класи церковно-приходської школи, що діяла паралельно з земською до осені 1912 року. Першими вчителями були Назаренко Андрій Якович і Ольшанська (Маркова) Ніна Іванівна, згодом тут працювали О.А.Марков, Л.У.Фінляндська.

Храм знань (2001р.)